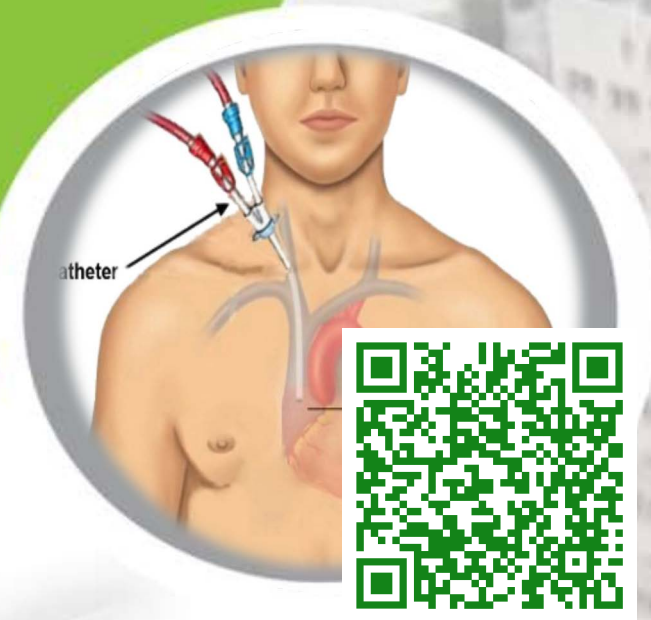

در موارد زیر پزشک و یا بخش دیالیز را در جریان قرار دهید:

۱. وجود قرمزی، گرمی و یا درد در ناحیه کاتتر
۲. در صورت وجود ترشحات از ناحیه خروجی کاتتر
۳. در صورت وجود تورم یا خارش در اطراف ناحیه خروجی کاتتر
۴. در صورت بروز تب، همراه با هر یک از علائم بالا
۵. اگر مقداری از کاتتر که بیرون از پوست شماست به نظر بلندتر شده باشد
۶. اگر کاتتر به صورت ناگهانی و تصادفی کشیده شده باشد و در اطراف ناحیه ورود کاتتر خونریزی مشاهده شود.
۷. اگر دچار تنگی نفس و یا سرفه های مکرر شدید.

شالدونهایی که به مدت ۶ ماه تا یک سال قرار است مورد استفاده قرار گیرد، با الکل ضدعفونی می شود. شالدونهای موقت با بتادین ضدعفونی می شوند.

بعد از هربار دیالیز جهت جلوگیری از لخته شدن لوله، فضای داخل هر کاتتر توسط پرستار دیالیز با هپارین ۱۰۰۰ تا ۵۰۰۰ واحدی پر می شود.

اگر دیالیز به هر علتی قطع شد ولی شالدون با صلاحدید پزشک باقی ماند، حتما هفته ای چند بار بار به بیمارستان مراجعه نمایید تا محل شالدون هپارینه شود و از انسداد و لخته شدن آن جلوگیری شود.

به نشانه های عفونت مانند قرمزی، ورم، درد، چرک، تب توجه داشته باشید و با مشاهده هر یک از این علائم با پزشک خود تماس بگیرید.

مراقبت از شالدون

مرکز آموزشی درمانی آیت اله کاشانی شهرکرد

آدرس: شهرکرد - خیابان پرستار ۹-۳۲۲۶۴۸۲۵-۰۳۸

Kashanihp.skums.ac.ir

واحد آموزش به بیمار ۱۴۰۳

PE/IN -KH-01-34

بازنگری ۱۴۰۵

کاتتر شالدون همان کاتتر موقت دیالیز است

لوله باریک و نرمی است که زمانی که بطور اورژانس نیاز به دیالیز داشته باشید، توسط جراح از طریق گردن یا شانه، داخل سیاهرگ مرکزی گردن کار گذاشته می شود تا از طریق آن بتوانید دیالیز شوید.

برای انجام همودیالیز ما به دو رگ نیاز داریم این لوله دو شاخه دارد، از یک شاخه خون از بدن شما خارج می شود و داخل دستگاه دیالیز تصفیه می شود و از شاخه دیگر، خون تصفیه شده وارد بدن شما می شود

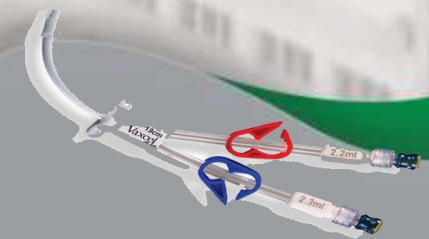
بر خلاف فیستول، شالدون بلافاصله قابل استفاده است.

شالدون دو نوع موقت و دائم دارد: نوع موقت آن تا یک ماه و نوع دائم آن ۶ ماه تا یک سال قابل استفاده است.

نحوه گذاشتن شالدون:

در صورت امکان شب قبل از عمل لوله گذاری، حمام نمایید. عمل کاتتر گذاری در اتاق عمل به صورت سرپایی و بدون بی هوشی با بی حسی موضعی انجام می شود.

بعد از بی حسی، از طریق یک برش کوچک یک سر کاتتر تا نزدیکی قلب هدایت می شود و سر دیگر آن چند سانتیمتر خارج از پوست بخیه می شود این سر که دو شاخه است، همیشه باید توسط پیچ های استریل بسته باشد و فقط پرستار دیالیز به وسیله آن شما را به دستگاه دیالیز وصل می کند.

از آنجا که قسمتی از کاتتر داخل بدن و قسمت دیگری از آن خارج بدن است احتمال آلوده شدن و عفونت در آن زیاد است.

مراقبت های پس از نصب شالدون:

یکی از عوارض مهم و شایع کاتتر، عفونت است.

برای پیشگیری از عفونت نکات زیر را رعایت کنید:

۱. دستهای خود را مخصوصا پس از توالیت با آب و صابون بشوئید.

۲. از خاراندن پوست اطراف کاتتر و دست زدن به آن پرهیز کنید .

۳. کاتتر خود را همیشه تمیز و خشک نگه دارید. این به معنی آن است که نمی توانید شنا کنید یا مستقیما زیر دوش حمام بروید.

۴. دوش گرفتن دستی بطوریکه ناحیه کاتتر شالدون در آب غوطه ور نشود بهترین روش است.

۵. ولی اگر دوش گرفتن قبل از آمدن به دیالیز باشد بهتر است ، بعد از حمام کردن باید پانسمان را تعویض کنید.

۶. پانسمان را در منزل و به صورت غیر استریل تعویض نکنید، پانسمان بایستی روزانه یا حداقل هفته ای ۳ بار تعویض شود.

۷. مواظب باشید کاتتر کشیده یا تا نشود.

۹. مراقب باشید شالدون مخصوصا "موقع تعویض لباس کشیده نشود، تیم دیالیز به شما آموزش می دهد که چطور مواقعی که دیالیز نمی شوید روی کاتتر را بپوشانید و از آن مراقبت کنید.

۱۰. بر روی سمتی که کاتتر شالدون دارد نخوابید.

۱۱. هرگز سعی نکنید کاتتر را لمس کنید این کار باعث عفونت میشود.

۱۲. هیچ نوع پمادی را بدون اجازه پزشک روی کاتتر نمالید.

۱۳. هرگز پیچ های دو شاخه را دستکاری نکنید و اگر باز شد، سریع ببندید.

۱۴. هرگز بست های آبی و قرمز را دستکاری نکنید و اگر باز شد، فوراً ببندید.

۱۵. هر گونه داروی تزریقی یا خونگیری از طریق کاتتر ممنوع است .

۱۶. اگر به هر دلیل لوله ورید مرکزی از گردن شما خارج گردید سعی نکنید آن را سر جاییش برگردانید و محل آن را با یک گاز استریل ۲۰ دقیقه فشار دهید چون احتمال خونریزی از محل زیاد است.

۱۷. در هنگام قطع و وصل به دستگاه دیالیز باید علاوه بر پرسنل شما نیز ماسک بزنید.